

KNJIGA O JESTIRI

GLAVA 1

U vreme Asvirovo, a taj Asvir carova{e od Indije do Etiopije u sto i dvadeset i sedam zemalja,

1:2 U to vreme, kad se|a{e car Asvir na prestolu carstva svog u Susanu carskom gradu,

1:3 Tre}e godine carovanja svog u~ini gozbu svim knezovima svojim i slugama svojim, te be{e kod njega sila persijska i midska, vlastelji i upravitelji zemaljski;

1:4 I on pokaziva{e bogatstvo i slavu carstva svog i diku i krasotu veli~ine svoje mnogo dana, sto i osamdeset dana.

1:5 I posle tih dana u~ini car svemu narodu {to ga be{e u Susanu carskom gradu od malog do velikog gozbu za sedam dana u tremu u vrtu od carskog dvora.

1:6 Zavesi beli, zeleni i ljubi~asti behu obe{eni vrpcama belim, lanenim i skerletnim o bio~uzima srebrnim na stupovima mramornim; odri behu zlatni i srebrni po podu od zelenog, belog, `utog i crvenog mramora.

1:7 A pi}e davahu u sudovima zlatnim, i to u sudovima drugim i drugim, a vina carskog be{e izobila, kako mo`e biti u cara.

1:8 I pi}em niko ne navaljiva{e po naredbi, jer car be{e zapovedio svim pristavima doma svog da ~ine kako ko ho}e.

1:9 I carica Astina u~ini gozbu `enama u carskom dvoru cara Asvira.

1:10 Sedmi dan kad se car razveseli od vina re~e Meumanu, Visati, Arvoni, Vikti, Avakti, Zetaru i

Harkasu, sedmorici dvorana koji dvorahu pred carem Asvirom,

1:11 Da dovedu caricu Astinu pred cara pod carskim vencem, da poka`e narodima i knezovima lepotu njenu, jer be{e lepa.

1:12 Ali carica Astina ne hte do}i na re~carevu, koju joj poru~i po dvoranima; zato se car vrlo razgnevi i gnev se njegov raspali u njemu.

1:13 I re~e car mudracima koji razumevahu vremena (jer tako car izno{a{e stvari pred sve koji razumevahu zakon i pravdu,

1:14 A najbli`i do njega behu Karsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena i Memukan, sedam knezova persijskih i midskih, koji gledahu lice carevo i se|ahu na prvim mestima u carstvu):

1:15 [ta treba po zakonu ~initi s caricom Astinom {to nije u~inila {ta je zapovedio car Asvir preko dvorana?

1:16 Tada re~e Memukan pred carem i knezovima: Nije samo caru skrivila carica Astina nego i svim knezovima i svim narodima po svim zemljama cara Asvira.

1:17 Jer }e se delo cari~ino razi}i me|u sve `ene, pa }e prezirati mu`eve svoje govore}i: Car Asvir zapovedi da dovedu preda nj caricu Astinu, a ona ne do|e.

1:18 I od danas }e kneginje persijske i midske koje ~uju {ta je u~inila carica tako govoriti svim knezovima carevim; te }e biti mnogo prkosa i sva|e.

1:19 Ako je ugodno caru, da izi|e carska zapoved od njega i da se upi{e me|u zakone persijske i midske da je nepromenljivo, da Astina ne izlazi vi-

{e pred cara Asvira i da }e car dati njeno carstvo drugoj, boljoj od nje.

1:20 I kad se zapovest careva koju u~ini ~uje po carstvu njegovom svemu kolikom, sve }e `ene po{tovati svoje mu`eve, od velikog do malog.

1:21 I ovo bi po volji caru i knezovima, i u~ini car kako re~e Memukan.

1:22 I razasla knjige po svim zemljama carskim, u svaku zemlju njenim pismom i svakom narodu njegovim jezikom, da bi svaki mu` bio gospodar u svojoj ku}i; i bi progla{eno jezikom svakog naroda.

GLAVA 2

Posle toga, kad se uti{a gnev cara Asvira, on se opomenu Astine i {ta je u~inila i {ta je nare|eno za nju.

2:2 I reko{e momci carevi, sluge njegove: Da potra`e caru mladih devojaka lepih;

2:3 I neka odredi car pristave po svim zemljama carstva svog da skupe sve devojke mlade i lepe u Susan grad carski u `enski dvor pod ruku Igaja dvoranina carevog, ~uvara `enskog, i neka im se daju potrebe za lepotu.

2:4 Pa koja devojka bude po volji caru, neka bude carica na Astinino mesto. I to bi po volji caru, i u~ini tako.

2:5 Be{e u Susanu, carskom gradu Judejac po imenu Mardohej, sin Jaira sina Simeja sina Kiso-vog, od plemena Venijaminovog,

2:6 Koji bi odveden u ropstvo iz Jerusalima s robljem koje bi odvedeno u ropstvo s Jehonijom carem Judinim, kog zarobi Navuhodonosor, car vavilonski.

2:7 On odgaja{e Adasu, a to je Jestira, k}i strica njegovog, jer ne ima{e oca ni matere; a devojka be{e lepog stasa i krasnog lica, i po smrti oca joj i matere uze je Mardohej za k}er.

2:8 I kad se razglasi re~ careva i zapovest, i mnogo se devojaka skupi u Susan grad carski pod ruku Igajevu, bi i Jestira dovedena u dvor carev, pod ruku Igaja ~uvara `enskog.

2:9 I devojka mu omile i na|e milost u njega, te joj odmah dade potrebe za lepotu i deo njen, i sedam pristalih devojaka iz carskog doma, i namesti je s njenim devojkama na najlep{e mesto u `enskom domu.

2:10 Jestira ne kaza naroda svog ni roda svog, jer joj Mardohej be{e zabranio da ne kazuje.

2:11 A Mardohej hoda{e svaki dan ispred trema od `enskog doma da bi doznao kako je Jestira i {ta }e biti od nje.

2:12 A kad bi do{ao red na koju devojku da u|e k caru Asviru, po{to bi joj se ~inilo po `enskom zakonu dvanaest meseca (jer toliko vremena treba{e da se ulep{avaju, {est meseca uljem od smirne, a {est meseca mirisima i drugim stvarima za lepotu `ensku),

2:13 Tada bi devojka i{la k caru, i {ta bi god rekla dalo bi joj se da s tim ide iz `enske ku}e u dom carev.

2:14 Uve~e bi u{la, a ujutru bi se vratila u drugu ku}u `ensku pod ruku Sazgaza dvoranina carevog, ~uvara ino~kog; vi{e ne bi i{la k caru, ve} ako bi je hteo car, te bi bila pozvana po imenu.

2:15 I tako, kad do|e red na Jestiru, k}er Avihaila strica Mardohejevog, koju be{e uzeo za k}er, da u|e k caru, ona ne zaiska ni{ta nego {ta re~e Igaj dvoranin carev, ~uvar `enski; i Jestira nala`a{e milost u svakog ko je vi|a{e.

2:16 Tako bi Jestira odvedena k caru Asviru u carski dvor njegov desetog meseca, koje je mesec Tevet, sedme godine carovanja njegovog.

2:17 I caru omile Jestira mimo sve druge `ene, i pridobi milost i ljubav njegovu mimo sve devojke, te joj metnu carski venac na glavu i u~ini je caricom na mesto Astinino.

2:18 I u~ini car veliku gozbu svim knezovima svojim i slugama svojim radi Jestire, i pokloni zemljama olak{ice, i razdade darove kako car mo`e.

2:19 A kad se drugom skupljahu devojke, Mardohej se|a{e na vratima carevim.

2:20 A Jestira ne kaza svog roda ni naroda, kao {to joj be{e zapovedio Mardohej, i Jestira ~inja{e

{ta joj Mardohej govora{e, kao kad se odgaja{e kod njega.

2:21 U te dane, kad Mardohej se |a{e na vratima carevim, rasrdi{e se Vihtan i Tares, dva dvoranina careva izme |u onih koji stra`ahu na pragu, i gledahu da dignu ruke na cara Asvira.

2:22 A to dozna Mardohej i javi carici Jestiri, a Jestira kaza caru u ime Mardohejevo.

2:23 I kad se stvar izvide i na |e, bi{e obe{ena ona obojica na drvo, i to se zapisa u knjigu dnevnika pred carem.

GLAVA 3

Posle toga, podi`e car Asvir Amana, sina Amedatinog, Agageja, i uzvisi ga, i namesti mu presto vi{e svih knezova {to behu kod njega.

3:2 I sve sluge careve {to behu na vratima carevim klanjahu se i padahu pred Amanom, jer tako be{e car zapovedio za nj. Ali Mardohej ne klanja{e se niti pada{e.

3:3 I sluge careve {to behu na vratima carevim govorahu Mardoheju: Za{to prestupa{ zapovest carevu?

3:4 I po{to mu od dana na dan govora{e, a on ne poslu{a, javi{e Amanu da vide ho}e li ostati re~i Mardohejeve, jer im be{e kazao da je Judejac.

3:5 A kad vide Aman da se Mardohej ne klanja niti pada pred njim, napuni se gneva Aman.

3:6 Ali mi{lja{e da nije vredno da digne ruku na Mardoheja samog, jer mu kaza{e kog naroda be{e Mardohej, nego gleda{e da istrebi sve Judejce {to behu po svemu carstvu Asvirovom, narod Mardohejev.

3:7 Prvog meseca, a to je mesec Nisan, godine dvanaeste carovanja Asvirovog, baca{e Fur, to jest `reb, pred Amanom, od dana do dana i od meseca do meseca, do dvanaestog meseca, a to je mesec Adar.

3:8 I Aman re~e caru Asviru: Ima narod rasejan i rasut po narodima po svim zemljama carstva tvog, kog su zakoni druga~iji od zakona svih naro-

da, i ne izvr{uje zakona carevih, pa nije probita-no caru da ih ostavi.

3:9 Ako je caru ugodno, da se pi{e da se istrebe; i ja }u izmeriti deset hiljada talanata srebra u ruke pristavima da donesu u carevu riznicu.

3:10 Tada car snimi prsten s ruke svoje i dade ga Amanu sinu Amedatinom Agageju neprijatelju judejskom.

3:11 I re~e Amanu: To srebro neka tebi, a od naroda ~ini {ta ti je drago.

3:12 Zato dozva{e pisare careve prvog meseca trinaestog dana, i napisa se sve kako zapovedi Aman, namesnicima carevim i vojvodama u svakoj zemlji i knezovima svakog naroda, svakoj zemlji pismom njenim i svakom narodu jezikom njegovim, u ime cara Asvira napisa se i prstenom carevim zape~ati se.

3:13 I razasla{e se knjige po glasnicima u sve zemlje careve da potru, pobiju i istrebe sve Judejce, staro i mlado, decu i `ene u jedan dan, trinaestog dana dvanaestog meseca, koje je mesec Adar, i da razgrabe imanje njihovo.

3:14 U knjigama se govora{e da se oglasi zapovest po svim zemljama i da se objavi svim narodima da budu gotovi za onaj dan.

3:15 Glasnici otido{e brzo po zapovesti carevoj, i zapovest bi ogla{ena u Susanu, carskom gradu. A car i Aman se |ahu i pijahu, a grad se Susan smete.

GLAVA 4

AMardohej doznava sve {ta bi, razdre haljine svoje i obu~e se u kostret i posu se pepelom i po |e po gradu vi~u}i iza glasa gorko.

4:2 I do |e do pred vrata careva, jer ne be{e slobodno u}i na vrata careva u kostreti.

4:3 I u svim zemljama, u koje god mesto do |e re~ careva i zapovest njegova, bi velika `alost me |u Jevrejima i post i pla~ i jauk, i mnogi u kostreti i pepelu le`ahu.

4:4 I do |o{e devojke Jestirine i dvorani njeni, i javi{e joj: i carica se o`alosti veoma, i posla haljine

da preobuku Mardoheja i da skinu s njega kostret; ali on ne primi.

4:5 Tada dozva Jestira Ataha, dvoranina carevog, kog joj be{e dao da joj slu`i, i zapovedi mu za Mardoheja da razbere {ta mu je i za{to.

4:6 I otide Atah k Mardoheju na ulicu gradsku koja be{e pred vratima carevim.

4:7 I Mardohej mu kaza sve {to mu se dogodilo i za srebro {to je obrekao Aman dati u carevu riznicu za Judejce da ih istrebi;

4:8 I prepis od zapovesti koja bi progla{ena u Susanu da se istrebe, dade mu da je poka`e Jestiri i javi, i da joj naru~i da otide k caru i da ga umilostivi i da ga moli za svoj narod.

4:9 I vrativ{i se Atah kaza Jestiri re~i Mardohejeve.

4:10 A Jestira re~e Atahu i zapovedi mu da ka`e Mardoheju:

4:11 Znaju sve sluge careve i narod po zemljama carevim da ko bi god, ~ovek ili `ena, u{ao k caru unutra u dvor ne budu}i pozvan, jedan je zakon za nj, da se pogubi, osim kome bi car pru`io zlatnu palicu, taj ostaje `iv; a ja nisam zvana da u|em k caru, ovo je trideset dana.

4:12 I kazane bi{e Mardoheju re~i Jestirine.

4:13 A Mardohej opet poru~i Jestiri: Nemoj misliti da }e{ se mimo sve Judejce izbaviti u domu carevom.

4:14 Jer ako ti za}uti{ sada, do}i }e pomo} i izbavljenje Judejcima s druge strane, a ti i dom oca tvog poginu}ete; i ko zna nisi li za ovako vreme do{la do carstva.

4:15 Tada re~e Jestira da odgovore Mardoheju:

4:16 Idi, skupi sve Judejce {to se nalaze u Susanu, i postite za me, i ne jedite ni pijte za tri dana ni danju ni no}u; i ja }u sa svojim devojkama postiti tako|e, pa }u onda oti}i k caru, ako i nije po zakonu, i ako poginem, neka poginem.

4:17 Tada otide Mardohej i u~ini sve kako mu zapovedi Jestira.

GLAVA 5

A tre}i dan obu~e se Jestira u carsko odelo, i stade u tremu unutra{njeg dvora carskog prema stanu carevom; a car se|a{e na carskom prestolu svom u dvoru carskom prema vratima od dvora.

5:2 I kad car ugleda caricu Jestiru gde stoji u tremu, ona na|e milost pred njim, te car pru`i prema Jestiri zlatnu palicu koja mu be{e u ruci, i Jestira pristupi i dota~e se kraja od palice.

5:3 I re~e joj car: [ta ti je, carice Jestiro? I {ta `eli{? Ako je i do polovine carstva, da}e ti se.

5:4 A Jestira re~e: Ako je ugodno caru, neka do|e car s Amanom danas na obed koji sam mu zgotovila.

5:5 A car re~e: Zovite br`e Amana da u~ini {ta re~e Jestira. I do|e car s Amanom na obed koji zgotovi Jestira.

5:6 Potom car, napiv se vina, re~e Jestiri: [ta `eli{? Da}e ti se; i {ta moli{? Ako je i do polovine carstva, bi}e.

5:7 A Jestira odgovaraju}i re~e: @elim i molim:

5:8 Ako sam na{la milost pred carem, i ako je ugodno caru da mi da {ta `elim i u~ini {ta molim, neka opet do|e car s Amanom na obed koji }u im zgotoviti, i sutra }u u~initi po re~i carevoj.

5:9 I tako otide Aman onaj dan veseo i dobre volje. Ali kad vide Aman Mardoheja na vratima carevim, a on ne usta niti se ma~e pred njim, napuni se Aman gneva na Mardoheja.

5:10 Ali se uzdr`a Aman dokle do|e ku}i svojoj; potom posla i sazva prijatelje svoje i Seresu `enu svoju.

5:11 I pripovedi im Aman o slavi bogatstva svog i o mno{tvu sinova svojih i o svemu ~im ga je podigao car i kako ga je uzvisio svrh knezova i sluga carskih.

5:12 I doda Aman: Pa i carica Jestira nikoga osim mene ne poziva s carem na obed, koji be{e zgotovila, pa i sutra sam pozvan k njoj s carem.

5:13 Ali sve to nije mi ni na {ta dokle god gledam onog Mardoheja Judejca gde sedi na vratima carevim.

5:14 Tada mu re~e Seresa, `ena njegova i svi prijatelji njegovi: Neka na~ine ve{ala visoka pedeset lakata, i ujutru reci caru da se na njima obesi Mardohej, pa idi s carem veseo na obed. I to bi po volji Amanu i pripravi ve{ala.

GLAVA 6

Onu no} ne moga{e car spavati, i zapovedi te mu doneso{e knjigu od znamenitih doga|aja, dnevnike, te je ~ita{e caru.

6:2 I na|e se zapisano kako je Mardohej pokazao za Vihtana i Teresa, dva dvoranina, koji ~uvahu stra`u na pragu, da gledaju da dignu ruke na cara Asvira.

6:3 Tada re~e car: Kakva je ~ast i kako je dobro u~injeno Mardoheju za to? A momci carevi, sluge njegove, reko{e: Nije mu u~injeno ni{ta.

6:4 A car re~e: Ko je u tremu? A Aman be{e do{ao u spolja{nji trem dvora carevog da ka`e caru da se obesi Mardohej na ve{ala koja mu je pripratio.

6:5 A momci carevi reko{e mu: Gle, Aman stoji u tremu. A car re~e: Neka do|e.

6:6 I Aman do|e, a car mu re~e: [ta treba u~initi ~oveku kog car ho}e da proslavi? A Aman re~e u sebi: Koga bi car hteo proslaviti ako ne mene?

6:7 I re~e Aman caru: Koga car ho}e da proslavi,

6:8 Treba doneti carsko odelo koje car nosi, i dovesti konja na kome car ja{e, i metnuti mu na glavu venac carski;

6:9 I odelo i konja treba dati kome izme|u najve}ih knezova carevih da obuku ~oveka onog kog car ho}e da proslavi, pa da ga provedu na konju po ulicama gradskim i vi~u pred njim: Ovako biva ~oveku koga car ho}e da proslavi.

6:10 Tada re~e car Amanu: Br`e uzmi odelo i konja kao {to re~e, i u~ini tako Mardoheju, Judejcu koji sedi na vratima carevim; nemoj izostaviti ni{ta {to si rekao.

6:11 I uze Aman odelo i konja, i obu~e Mardoheja i provede ga na konju po ulicama gradskim vi-

~u}i pred njim: Ovako biva ~oveku koga car ho}e da proslavi.

6:12 Potom se vrati Mardohej na vrata careva, a Aman br`e otide ku}i svojoj `alostan i pokrivene glave.

6:13 I pripovedi Aman Seresi, `eni svojoj i svim prijateljima svojim sve {to mu se dogodi. Tada mu reko{e mudraci njegovi i Seresa `ena njegova: Kad je od judejskog semena Mardohej pred kojim si po~eo padati, ne}e{ mu doleteti, nego }e{ pasti pred njim.

6:14 I dok oni jo{ govorahu s njim, do|o{e dvorani carevi i br`e odvedo{e Amanu na obed koji zgotovi Jestira.

GLAVA 7

Itako do|e car i Aman na obed carici Jestiri.

7:2 I re~e car Jestiri opet drugi dan napiv{i se vina: [ta `eli{, carice Jestiro? Da}e ti se. I {ta molit{? Ako je i do polovine carstva, bi}e.

7:3 Tada odgovori carica Jestira i re~e: Ako sam na{la milost pred tobom, care, i ako je caru ugodno, neka mi se pokloni `ivot moj na moju `elju i narod moj na moju molbu.

7:4 Jer smo prodani ja i moj narod da nas potru, pobiju i istrebe. Da smo prodani da budemo sluge i slu{kinje, }utala bih, premda neprijatelj ne bi mogao naknaditi {tete caru.

7:5 A car Asvir progovori i re~e carici Jestiri: Ko je taj? I gde je taj koji se usudio tako ~initi?

7:6 A Jestira re~e: Protivnik i neprijatelj ovaj je zlikovac Aman. A Aman se upla{i od cara i od carice.

7:7 Tada car gnevan usta od vina i otide u vrt kod dvora, a Aman osta da moli za `ivot svoj caricu Jestiru, jer vide da je car naumio zlo po nj.

7:8 Potom se car vrati iz vrta dvorskog u ku}u gde be{e pio vino; a Aman be{e pao na odar gde se|a{e Jestira. I car re~e: Eda li }e i caricu osramotiti kod mene u ku}i? ^im ta re~ izi|e iz usta carevih, pokri{e lice Amanu.

7:9 I Arvona, jedan od dvorana carevih, re~e: Evo i ve{ala {to je na~inio Aman za Mardoheja koji je govorio dobro po cara stoje kod ku}e Amanove, visoka pedeset lakata. I re~e car: Obesite ga na njih.

7:10 I tako obesi{e Amana na ve{ala koja be{e pripremio Mardoheju. I gnev carev uti{a se.

GLAVA 8

I stog dana dade car Asvir carici Jestiri ku}u Amana neprijatelja judejskog. A Mardohej izi|e pred cara, jer Jestira kaza {ta joj je on;

8:2 I car snimiv{i prsten svoj, koji be{e uzeo od Amana, dade ga Mardoheju; a Jestira postavi Mardoheja nad ku}om Amanovom.

8:3 Potom Jestira opet govori caru i padnuv{i pred noge njegove i pla~u}i molja{e ga da ukloni zlo}u Amana Agageja i misao njegovu koju be{e smislio na Judejce.

8:4 Tada car pru`i zlatnu palicu prema Jestiri, i Jestira usta i stade pred carem.

8:5 I re~e: Ako je ugodno caru i ako sam na{la milost pred njim, i ako je pravo pred carem i ako samu mu mila, neka se pi{e da se poreknu knjige u kojima je misao Amana sina Amedatinog, Agageja, koje je raspisao da se istrebe Judejci {to su po svim zemljama carevim.

8:6 Jer kako bih mogla gledati zlo koje bi zadesilo moj narod? I kako bih mogla gledati da se potre rod moj?

8:7 A car Asvir re~e carici Jestiri i Mardoheju Judejcu: Eto, dao sam ku}u Amanovu Jestiri, a nje ga su obesili na ve{ala zato {to htede dignuti ruku svoju na Judejce.

8:8 Vi dakle pi{ite za Judejce kako vam je drago u ime carevo i zape~atite prstenom carevim; jer {ta se pi{e u ime carevo i zape~ati prstenom carevim ne mo`e se pore}i.

8:9 I dozva{e pisare careve u isto vreme, tre}eg meseca, koji je mesec Sivan, dvadeset tre}eg dana, i pisa se sve, kako zapovedi Mardohej, Judejcima i namesnicima i knezovima i upraviteljima po ze-

mljama, od Indije do Etiopije, sto i dvadeset i sedam zemalja, u svaku zemlju njenim pismom i svakom narodu njegovim jezikom, i Judejcima njihovim pismom i njihovim jezikom.

8:10 A napisa u ime cara Asvira i zape~ati prstenom carevim, i razasla knjige po glasnincima koji jahahu na brzim konjima i na mladim mazgama:

8:11 Da je car dopustio Judejcima {to su u kome god gradu da se skupe i brane `ivot svoj, da potru i pobiju i istrebe svaku vojsku kog mu drago naroda i zemlje, koji bi udarili na njih, i decu njihovu i `ene njihove, a imanje njihovo da razgrabe.

8:12 U isti dan po svim zemljama cara Asvira, trinaestog dana meseca dvanaestog, koje je mesec Adar.

8:13 U knjigama se govora{e da se oglasi zapo-vest po svim zemljama i da se objavi svim narodima da Judejci budu gotovi za onaj dan da se osvete svojim neprijateljima.

8:14 Glasnici koji jahahu na brzim konjima i mazgama otido{e brzo i hitno po zapovesti carevoj; i zapo-vest bi ogla{ena u Susanu, carskom gradu.

8:15 A Mardohej otide od cara u carskom odelu ljubi~asom i belom i pod zlatnim vencem velikim i u pla{tu od tankog platna i skerleta, i grad Susan radova{e se i veselja{e se.

8:16 Judejcima do|e svetlost i veselje i radost i slava.

8:17 I u svakoj zemlji i u svakom gradu, gde god do|e zapo-vest careva i naredba njegova, be{e radost i veselje me|u Judejcima, gozba i blagi dani, i mnogi iz naroda zemaljskih postajahu Judejci, jer ih popade strah od Jevreja.

GLAVA 9

I tako dvanaestog meseca, a to je mesec Adar, trinaestog dana, kad do|e da se izvr{i re~ careva i zapo-vest njegova, istog dana kad se neprijatelji judejski nadahu da }e ovladati njima, preokrenu se, te Judejci ovlada{e svojim nenavidnicima.

9:2 Skupi{e se Judejci u svojim gradovima po svim zemljama cara Asvira da dignu ruke na one

koji im tra`ahu zlo; i niko ne moga{e stajati pred njima; jer strah od njih popade sve narode.

9:3 I svi knezovi zemaljski, namesnici i upravitelji i koji upravljahu poslove careve, podupirahu Judejce, jer ih popade strah od Mardoheja.

9:4 Jer velik be{e Mardohej u domu carevom, i slava njegova prola`a{e sve zemlje, jer taj ~ovek, Mardohej biva{e sve ve}i.

9:5 I tako pobi{e Judejci sve neprijatelje svoje ma~em i potr{e i istrebi{e, i u~ini{e {ta hte{e od ne-navidnika svojih.

9:6 I u Susanu, carskom gradu, ubi{e Judejci i istrebi{e pet stotina ljudi.

9:7 I Farsandatu i Dalfona i Aspatu,

9:8 I Poratu i Adaliju i Aridatu,

9:9 I Farmastu i Arisaja i Arilaja i Vajejatu,

9:10 Deset sinova Amana, sina Amedatinog neprijatelja judejskog pobi{e, ali na plen ne digo{e ruke svoje,

9:11 U onaj dan, kad javi{e caru broj pobijenih u Susanu carskom gradu,

9:12 Re~e car Jestiri carici: U Susanu carskom gradu pobi{e i potr{e Judejci pet stotina ljudi i deset sinova Amanovih, a {ta su u~inili po ostalim zemljama carevim? [ta `eli{? Da}e ti se; i {ta jo{ moli{? Bi}e.

9:13 A Jestira re~e: Ako je ugodno caru, da se dopusti Judejcima u Susanu i sutra da u~ine po dana{njoj naredbi i deset sinova Amanovih da obese na ve{ala.

9:14 I zapovedi car da bude tako. I ogla{ena bi zapovest u Susanu, i obesi{e deset sinova Amanovih.

9:15 I Judejci koji behu u Susanu skupiv{i se i ~etrnaestog dana meseca Adara pobi{e u Susanu tri stotine ljudi, ali na plen ne digo{e ruke svoje.

9:16 A ostali Judejci koji behu po zemljama carevim skupi{e se da brane `ivot svoj i da se smire od neprijatelja svojih; i pobi{e sedamdeset i pet hiljada nenavidnika svojih; ali na plen ne digo{e ruke svoje.

9:17 To bi trinaestog dana meseca Adara; a ~etrnaestog po~inu{e, i praznova{e taj dan goste}i se i vesele}i se.

9:18 A Judejci koji behu u Susanu skupi{e se trinaestog i ~etrnaestog dana istog meseca, a po~inu{e petnaestog, i praznova{e taj dan goste}i se i vesele}i se.

9:19 Zato Judejci seljani, koji `ive po mestima neogra|enim, praznuju ~etrnaesti dan meseca Adara vesele}i se i goste}i se i blaguju}i, i {alju}i delove jedan drugom.

9:20 Jer Mardohej napisao ovo, i razasla knjige svim Judejcima koji behu po svim zemljama cara Asvira, blizu i daleko,

9:21 Nare|uju}i im da praznuju dan ~etrnaesti meseca Adara i petnaesti dan istog meseca svake godine;

9:22 Prema danima u koje se smiri{e Judejci od neprijatelja svojih i prema mesecu kad im se pretvori `alost u radost i tuga u veselje, da te dane praznuju goste}i se i vesele}i se i {alju}i delove jedan drugom, i siromasima darove.

9:23 I primi{e svi Judejci da ~ine {ta su po~eli i {ta im pisa Mardohej.

9:24 Jer Aman, sin Amedatin Agagej neprijatelj svih Judejaca namisli za Judejce da ih istrebi, i baci Fut, to jest `reb, da ih potre i istrebi.

9:25 Ali kad Jestira izi|e pred cara, on zapovedi knjigom, te se zla misao njegova koju smisli na Judejce obrati na njegovu glavu, i obesi{e njega i sinove njegove na ve{ala.

9:26 Zato prozva{e te dane Furim od imena Fur; i radi svojih re~i te knjige i radi onog {to vide{e, tako i radi onog {to im se dogodi,

9:27 Postavi{e Judejci i primi{e na se i na seme svoje i na sve koji se udru`e s njima da je nepromenljivo da slave ta dva dana kao {to je napisano za njih i na vreme koje je za njih odre|eno, svake godine,

9:28 I da se ti dani spominju i slave u svakom nara{taju, u svakoj porodici, u svakoj zemlji i u svakom gradu; i ti dani Furim da ne prestanu me|u

Judejcima i spomen njihov da ne pogine u semenu njihovom.

9:29 I pisa carica Jestira, k}i Avihailova i Mardohej Judejac svakom tvr|om potvr|uju}i knjigu za Furim drugi put.

9:30 I razasla knjigu svim Judejcima u sto i dvadeset i sedam zemalja cara Asvira i re-ima ljubaznim i istinitim,

9:31 Da tvrdo dr`e dane Furim na vreme kao {to im je postavio Mardohej Judejac i carica Jestira i kao {to sami postavi{e sebi i semenu svom za spomen postu njihovom i vikanju njihovom.

9:32 Tako zapovest Jestirina potvrdi uredbu za Furim, i bi zapisano u knjigu.

GLAVA 10

Potom car Asvir udari danak na zemlju i na ostrva morska.

10:2 A sva dela vlasti njegove i sile, i pripovest o veli~ini Mardohejevoj kako ga je car u~inio velikim, to je napisano u knjizi dnevnika careva midskih i persijskih.

10:3 Jer Mardohej Judejac be{e drugi do cara Asvira i velik u Judejaca i mio mno{tvu bra}e svoje staraju}i se za dobro svom narodu i govore}i za sre}u svega semena svog.